

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
--	---

מעילה-חטאת העוף		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וסיפא רבנן												◊	י
רישא רבי שמעון וסיפא רבנן.	רב גביהא דבי כתייל לרב אשי, הכי אמר אביי:											◼	י
הכל מודים שאם נהנה מבשר קדשי קדשים שנטמא, ומאימורי קדשים קלין לאחר שהעלן - דפטור.	עולא:											◊	י
פשיטא מאי קא מפסיד?												◊	י
מהו דתימא בשר קדשי קדשים שנטמא אית ליה מצות שריפה לכהנים, אימורי קדשים קלין - איכא מצוה להפוכי בצינורא, קמ"ל דלא.												◊	י
הא דאמרת כבר קרבה חטאת - ילכו לים המלח, הני מילי - דאתידע ליה קמי כפרה, אבל לאחר כפרה - יפלו לנדבה, מאי טעמא - אין מפרישין מתחלה לאיבוד.	רבא:											◊	י
הקומץ, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים - מועלין בהם משהוקדשו												◼	מ
קדשן בכלי - הוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה, וחייבין עליו משום נותר ומשום טמא, ופיגול אין בה.												◼	י
זה הכלל: כל שיש לו מתירין אין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא עד שיקרבו מתירין, וכל שאין לו מתירין - כיון שקידש בכלי, חייבין עליו משום נותר וטמא ופיגול אין בו.												◊	י
מה"מ?												◊	ג
יכול אין חייבין משום טמאה אלא בדבר שיש לו מתירין ודין הוא, ומה פיגול שהוא בדיעה אחת, וקרבו קבוע, ולא הותר מכללו - אין חייבין אלא על דבר שיש לו מתירין, טמאה שהיא בשתי ידיעות, וקרבו עולה ויורד, והותרה מכללה - אינו דין שלא יהא חייב אלא על דבר שיש לו מתירין? תלמוד לומר (ויקרא כ"ב) אמור אליהם לדורותיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם וגו' בכל הקדשים הכתוב מדבר. יכול יהו חייבין עליהן מיד - תלמוד לומר אשר יקרב	דתנו רבנן:											◊	י
וכי יש נוגע שהוא חייב? א"כ למה נאמר אשר יקרב לומר לך אינו חייב עד שיכשר ליקרב - הא כיצד, כל דבר שיש לו מתירין - אינו חייב עד שיקרבו מתירין, וכל דבר שאין לו מתירין - אינו חייב עד שיקדש בכלי.	רבי אלעזר:											◊	י
הדרן עלך חטאת העוף												◊	י

מעילה-ולד חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
ולד חטאת, ותמורת חטאת, וחטאת שמתו בעליה - ימותו												■	מ	י
ושעיברה שנתה, ושאבדה ונמצאת בעלת מום, אם משכיפרו הבעלים - תמות, ואינה עושה תמורה, ולא נהנין ולא מועלין ואם עד שלא כיפרו הבעלים - תרעה עד שתסתאב, ותמכר ויביא בדמיה אחרת, ועושה												■	מ	י